

દાનિયેલનું પુસ્તક - એકસો પાંચમો ભાગ

સુસમાયારનો ક્રમશઃ અસ્વીકાર: ખ્રિસ્તના જન્મથી લઈને સ્તીફનના પથ્થરમારાથી થયેલા મૃત્યુ સુધી

Jeff Pippenger
2024-02-29

પાછલા લેખમાં આપણે નોંધ્યું હતું કે પ્રેરણાએ ઓળખાવ્યું હતું કે યહૂદીઓએ ક્રોસ પર સુવાર્તાના પોતાના “અસ્વીકારને મુહરબદ્ધ કર્યો,” અને પછી સ્તીફનના પથ્થરમારામાં ફરીથી પોતાના અસ્વીકારની પુષ્ટિ કરી. આ કેવી રીતે શક્ય છે? નિશ્ચિત જ, તે ઇતિહાસના વાદવિવાદી યહૂદીઓ દ્વારા સુવાર્તાનો અસ્વીકાર ક્રમશઃ પૂર્ણ થયો હતો. તેમના દ્વારા તો તેમના જન્મ સમયે જ તેમને પસાર કરી દેવામાં આવ્યા હતા. ખ્રિસ્તના જન્મથી લઈને સ્તીફનના પથ્થરમારા સુધીનો સમયગાળો સુવાર્તાના ક્રમશઃ થતા અસ્વીકારનું દૃષ્ટાંત આપે છે.

“માણસો તેને જાણતા નથી, પરંતુ આ સમાયાર સ્વર્ગને આનંદથી પરિપૂર્ણ કરે છે. વધુ ગહન અને વધુ કોમળ રસથી પ્રકાશના જગતમાંથી આવેલા પવિત્ર સત્ત્વો પૃથ્વી તરફ આકર્ષાય છે. તેમની ઉપસ્થિતિથી આખું જગત વધુ તેજસ્વી બની જાય છે. બેથલેહેમની ટેકરીઓની ઉપર અગણિત દેવદૂતોની ભીડ એકત્રિત થયેલી છે. તેઓ વિશ્વને આ આનંદમય સમાયાર જાહેર કરવાનો સંકેત મળવાની રાહ જુએ છે. જો ઇઝરાયેલના આગેવાનો પોતાના વિશ્વાસપાત્ર સૌપાણ પ્રત્યે સચ્ચા રહ્યા હોત, તો તેઓ ઈસુના જન્મની ઘોષણા કરવાનો આનંદ વહેંચી શક્યા હોત. પરંતુ હવે તેઓ અવગણવામાં આવ્યા છે.” The Desire of Ages, 47.

યેશુના જન્મથી લઈને સ્તીફનના મરણ સુધી, પ્રાચીન ઇઝરાયેલ દ્વારા સુસમાયારના ક્રમશઃ થતા અસ્વીકારનું ચિત્રણ થાય છે. યહૂદીઓ દ્વારા ખ્રિસ્તના અસ્વીકારને ક્રમશઃ થયેલો માન્ય રાખવાથી, “તેમના અસ્વીકાર પર મુદ્રાંકન થવાનું” નિર્દેશન, બંને સ્થાનો પર—ક્રૂસ ઉપર, જ્યાં મંદિરનો પડદો ફાટી ગયો હતો, અને સ્તીફનના મરણ સમયે—ઓળખી શકાય છે. પડદાનું ફાટવું એનું પ્રતીક હતું કે તેઓ હવે દેવની કરારપ્રજા રહ્યા નહોતા; અને જ્યારે સ્તીફનને પથ્થરમારો કરવામાં આવ્યો, ત્યારે સ્તીફને ઈસુને દેવના જમણા હાથે ઊભેલા જોયા, જે દાનિયેલ અધ્યાય બાર, પદ એકમાં, કૃપાકાળના સમાપ્તિનું પ્રતીક છે. યેરુશાલેમનો વિનાશ પણ કૃપાકાળના સમાપ્તિનું પ્રતીક છે.

“યરુશાલેમ ઉપર આવનાર પ્રતિશોધ માત્ર થોડા સમય માટે જ મુલતવી રાખી શકાય એવો હતો; અને જ્યારે ખ્રિસ્તની દૃષ્ટિ તે નિર્ધારિત વિનાશ પામનાર શહેર પર સ્થિર થઈ, ત્યારે તેમણે માત્ર તેના વિનાશને જ નહીં, પરંતુ સમગ્ર જગતના વિનાશને પણ જોયો. તેમણે જોયું કે જેમ યરુશાલેમ વિનાશને અર્પણ કરવામાં આવ્યું, તેમ જગત પણ પોતાના નિર્ધારિત વિનાશને અર્પણ કરવામાં આવશે. તેમણે તે પ્રતિશોધ જોયો, જે દેવના વિરોધીઓ ઉપર આવનાર છે. યરુશાલેમના વિનાશ સમયે જે દૃશ્યો ઘટ્યાં હતાં, તે પ્રભુના મહાન અને ભયંકર દિવસે ફરીથી પુનરાવર્તિત થશે, પરંતુ વધુ ભયાનક રીતે.” Review and Herald, December 7, 1897.

માત્ર ઈશ્વરની દયાએ જ યેરુશાલેમને ક્રૂસ પર વિનાશ પામતાં અટકાવ્યું.

“યહૂદીઓ દ્વારા ખ્રિસ્તને ક્રૂસ પર ચઢાવવામાં યેરુશાલેમના વિનાશનો સમાવેશ હતો. ૬૯ વર્ષો પર વહાયેલું રક્ત તે ભાર હતું, જેણે તેમને આ જગત માટે અને આવનારા જગત માટે વિનાશમાં ડૂબાડી દીધા. દેવની કૃપાને નકારનારા પર જ્યારે ન્યાય આવશે, ત્યારે મહાન અંતિમ દિવસે પણ એવું જ થશે. ખ્રિસ્ત, તેમનો ઠેસનો પથ થર, ત્યારે તેઓને પ્રતિશોધ લેતા પર્વતરૂપે દેખાશે. તેમના મુખમંડળની

મહિમા, જે ધર્મી ઓને માટે જીવન છે, તે દુષ્ટ ને માટે ભરપૂર કરનાર અગ્નિ થશે. પ્રેમને નકારવામાં આવેલો હોવાથી, કૃપાને તિરસ્કૃત કરવામાં આવી હોવાથી, પાપીનો વિનાશ થશે.” The Desire of Ages, 600.

ક્રોસના સમયે યેરુશાલેમનો વિનાશ ન લાવવામાં માત્ર ઈશ્વરની દયાએ જ વિલંબ કર્યો હતો.

“ખ્રિસ્તે પોતે જ યરુશાલેમના વિનાશનો દંડ જાહેર કર્યો ત્યાર પછી લગભગ ચાલીસ વર્ષ સુધી, પ્રભુએ શહેર અને રાષ્ટ્ર પર પોતાના ન્યાયવિચારને મોડા કર્યા. પોતાની સુસમાચારનો ઇનકાર કરનારાઓ તથા પોતાના પુત્રના હત્યાારાઓ પ્રત્યે દેવની દીર્ઘસહનશીલતા અદ્ભુત હતી.” The Great Controversy, 27.

મંદિરની પોતાની છેલ્લી શુદ્ધિકરણ વખતે ઇસુએ પોતાના અનુયાયીઓને તે ચેતવણી આપી હતી કે જ્યારે પ્રભુદૂત દાનિયેલે ઉલ્લેખ કરેલી વિનાશક ઘણાસ્પદ વસ્તુ જોવામાં આવે, ત્યારે યરુશાલેમમાંથી ભાગી જવું. પહેલી વખત જ્યારે તેમણે મંદિર શુદ્ધ કર્યું હતું, ત્યારે તેમણે જણાવ્યું હતું કે યહૂદીઓએ તેમના પિતાના ઘરને ચોરીની ગુફા બનાવી દીધું હતું; પરંતુ છેલ્લી વખત તેમણે કહ્યું, “તમારું ઘર” તમને ઉજ્જડ છોડવામાં આવે છે. ક્રૂસ પહેલાં જ, જે ઘટના થવા જ રહી હતી, તે મંદિરમાં, જેમાં ક્રૂસીકરણ સમયે પડદો ફાટી જવાનો હતો, તેને પહેલાથી જ ઈશ્વરના ઘરના બદલે યહૂદીઓના ઘર તરીકે ઓળખાવવામાં આવ્યું હતું. સિસ્ટર વ્હાઇટ ખ્રિસ્તે તે જાહેરાત ક્યારે કરી તે વિષયને સ્પર્શે છે, અને તેમનું સાક્ષ્ય આગળ વધે તેમ, તેઓ ચાલીસ વર્ષ સુધી લંબાવવામાં આવેલી દયાનો પણ ઉલ્લેખ કરે છે.

યાજકો અને શાસકોને ખ્રિસ્તે કહેલા શબ્દો, “જુઓ, તમારું ઘર તમને ઉજ્જડ છોડી દેવામાં આવ્યું છે” (માથુ 23:38), તેમના હૃદયોમાં ભય પેદા કરી ગયા હતા. તેમણે ઉદાસીનતા દર્શાવવાનો ભાસ કર્યો, પરંતુ આ શબ્દોના અર્થ વિષેનો પ્રશ્ન તેમના મનમાં સતત ઊભો થતો રહ્યો. કોઈ અદૃશ્ય સંકટ તેમ પર મંડરાતું હોય તેમ લાગતું હતું. શું એવું બની શકે કે ભવ્ય મંદિર, જે રાષ્ટ્રનો ગૌરવ હતું, ટૂંક સમયમાં જ ખંડેરોના ઢગલામાં ફેરવાઈ જાય?...

“ખ્રિસ્તે પોતાના શિષ્યોને યેરુશાલેમ પર આવનારી વિનાશની એક નિશાની આપી, અને તેમને કેવી રીતે બચવું તે જણાવ્યું: ‘જ્યારે તમે યેરુશાલેમને સેનાઓ દ્વારા ઘેરાયેલું જુઓ, ત્યારે જાણજો કે તેની ઉજરાઈ નજીક આવી છે. ત્યારે યહૂદિયામાં રહેનારાઓ પર્વતો તરફ ભાગી જાય; અને જે લોકો તેના મધ્યમાં હોય તેઓ બહાર નીકળી જાય; અને જે લોકો ગ્રામ્ય પ્રદેશોમાં હોય તેઓ તેમાં પ્રવેશ ન કરે. કારણ કે આ પ્રતિશોધના દિવસો છે, જેથી જે કંઈ લખાયેલું છે તે બધું પૂર્ણ થાય.’ આ ચેતવણીનું પાલન યેરુશાલેમના વિનાશ સમયે, ચાલીસ વર્ષ પછી, કરવામાં આવવાનું હતું. ખ્રિસ્તીઓએ આ ચેતવણીનું પાલન કર્યું, અને શહેરના પતનમાં એકપણ ખ્રિસ્તી નાશ પામ્યો નહિ.” ધ ડિઝાયર ઓફ એજેસ, 628, 630.

ખ્રિસ્તને ઈ.સ. 31માં ક્રૂસ પર ચઢાવવામાં આવ્યા, અને લગભગ ચાલીસ વર્ષ પછી, ઈ.સ. 70માં, સાડા ત્રણ વર્ષની ઘેરાબંધી પછી યેરુશાલેમનો વિનાશ થયો. જો દાનિયેલ અધ્યાય નવ, વચન ચોવીસમાં ઓળખાવવામાં આવેલ સિત્તેર અઠવાડિયાં મુજબ હજી સાડા ત્રણ વર્ષની પરીક્ષાકાળની મુદત બાકી હતી, તો પછી ઈ.સ. 31માં ક્રૂસના સમયે યેરુશાલેમનો વિનાશ કેવી રીતે થયો હોઈ શકે? આ દેખીતાં અસંગતતાઓનું નિરાકરણ કેવી રીતે થઈ શકે? સૌથી સરળ નિરાકરણ એ છે કે સિત્તેર અઠવાડિયાં દ્વારા પ્રતીકરૂપે દર્શાવવામાં આવેલા પરીક્ષાકાળના સમાપન વિષે આવું સમજવું જોઈએ કે તે પરીક્ષાકાળનું ક્રમશઃ સમાપન હતું. આ સાચું છે, પરંતુ તે ઇતિહાસના સમયચિહ્નોને લાગુ કરતાં કોઈપણ ભવિષ્યવાણીય વિશિષ્ટતાને દૂર કરી દે છે. હું આ સમજાવવાનો પ્રયત્ન કરીશ.

જો પેન્ટેકોસ્ટ આવનારી રવિવારની કાનૂની ઘોષણાનું પ્રતીક હોય, જેમાં બાબેલમાં રહેલું બીજું ઝુંડ બહાર બોલાવવામાં આવે છે, તો પેન્ટેકોસ્ટ પછી સાડા ત્રણ વર્ષ બાદ જ સુસમાચાર અન્યજાતિઓ સુધી કેમ

પહોર યો? પ્રાચીન ઇઝરાયેલ માટે કૃપાકાળના સમાપનનું ચિહ્ન ખ્રિસ્ત તનું મૃત્યુ છે કે સ્વીકૃતિની મૃત્યુ? જો લાઓદિકેયન એક્લેસિયામાં આવનારી રવિવારની કાનૂની ઘોષણાએ ચર્ચ તરીકે અસ્તિત્વ વમાં રહેતું ન રહે, તો ઇ.સ. 70માં મંદિરનો વિનાશ શું રવિવારની કાનૂની ઘોષણાએ લાઓદિકેયન એક્લેસિયામાં મંદિરના અંતનું પ્રતિનિધિત્વ કરતો હતો? જે કંઈ દેખીતી અસંગતતાઓ તરીકે જણાઈ શકે છે, તેનું નિરાકરણ “પંક્તિ ઉપર પંક્તિ” ના અમલ દ્વારા થાય છે, અને જ્યારે આ અમલ લાગુ કરવામાં આવે છે ત્યારે અમે ઓળખી રહેલા માર્ગચિહ્નની સાક્ષી અત્યંત સ્પષ્ટ અને સંક્ષિપ્ત બની જાય છે.

જે અઠવાડિયામાં ખ્રિસ્તે કરારને દૃઢ કર્યો હતો, તે ત્રણ અને અડધા વર્ષના બે સમાન સમયખંડોમાં વિભાજિત છે. પ્રથમ ત્રણ અને અડધા વર્ષનો આરંભ ખ્રિસ્તના બાપ્તિસ્માથી થાય છે અને તેમની મૃત્યુ સાથે પૂર્ણ થાય છે. બાપ્તિસ્મા તેમના મૃત્યુ અને પુનરુત્થાનનું પ્રતીક છે; તેથી તે ત્રણ અને અડધા વર્ષના સમયખંડનો આરંભ તેના અંત સાથે સમાન સ્વરૂપ ધરાવે છે. તે સમયખંડ દરમિયાન ખ્રિસ્તે સુસમાચાર માત્ર યહૂદીઓ સમક્ષ જ રજૂ કર્યો. તે ત્રણ અને અડધા વર્ષનો અંત, તેના પછીના ત્રણ અને અડધા વર્ષના આરંભને ચિહ્નિત કરે છે. બીજા ત્રણ અને અડધા વર્ષના સમયખંડનો આરંભ ખ્રિસ્તના મૃત્યુથી થાય છે, અને તે સ્વીકૃતિની મૃત્યુ સાથે પૂર્ણ થાય છે. તે સમયખંડ દરમિયાન શિષ્યોએ સુસમાચાર માત્ર યહૂદીઓ સમક્ષ જ રજૂ કર્યો.

આ બે અવધિઓ, જે અલગ-અલગ ભવિષ્યવાણીય રેખાઓ છે, તેમને “રેખા પર રેખા” એકત્ર લાવવામાં આવવાની છે. બંને આરંભો અને બંને અંતોમાં અલ્ફા અને ઓમેગાની છાપ રહેલી છે, કારણ કે આરંભની અને અંતની ઇતિહાસો એકસરખી છે. સમયગાળાની બંને અવધિઓ સમાન છે, અને દરેક અવધિ દરમિયાન કરવામાં આવતું કાર્ય પણ સમાન છે. ખ્રિસ્ત, જે પ્રથમ અને અંતિમ છે, તે સર્વ વસ્તુઓના સર્જનહાર પણ છે, અને તે અર્થમાં તે સત્યના સર્જનહાર છે. હિબ્રુ શબ્દ “સત્ય” ત્રણ હિબ્રુ અક્ષરો દ્વારા રચાયો હતો. પ્રથમ અક્ષર, ત્યારબાદ તેરમું અક્ષર, ત્યારબાદ હિબ્રુ વર્ણમાળાના અંતિમ અક્ષર—આ ત્રણેને એકત્ર કરીને હિબ્રુ શબ્દ “સત્ય” બનાવવામાં આવે છે.

સાડા ત્રણ વર્ષના બંને સમયગાળાઓમાં ખ્રિસ્ત પ્રથમ અને અંતિમ તરીકે છે, કારણ કે પ્રથમ સમયગાળાની શરૂઆતમાં પોતાના બાપ્તિસ્મા સમયે ખ્રિસ્ત છે, અને પ્રથમ સમયગાળાના અંતે પોતાના મરણ સમયે પણ તે જ છે. અને બીજા સમયગાળાની શરૂઆતમાં ખ્રિસ્ત પોતાના મરણમાં છે, અને બીજા સમયગાળાના અંતે તે દેવના જમણા હાથે ઊભા છે. તેર સંખ્યા બળવાના પ્રતીકરૂપ છે, અને બંને સમયગાળાઓમાં—ચાહે સુવાર્તાનો સંદેશ ખ્રિસ્તે વ્યક્તિગત રીતે રજૂ કર્યો હોય, અથવા બીજા સમયગાળામાં તેમના શિષ્યોએ—વિતંડાવાદી યહૂદીઓએ સુવાર્તાના સંદેશ સામે બળવો કર્યો.

બંને અવધિઓ સમાન સમયગાળાની છે, અલ્ફા અને ઓમેગાની મુદ્રા ધરાવે છે, અને એ જ સુસમાચારના સંદેશને ઓળખાવે છે. આ બંને અવધિઓને “પંક્તિ ઉપર પંક્તિ” પ્રમાણે એકત્ર લાવવાની છે. “પંક્તિ ઉપર પંક્તિ” ની પદ્ધતિ અંતિમ વરસાદની પરીક્ષણ કરવાની પદ્ધતિ છે. તે અંતિમ દિવસોની પદ્ધતિ છે, અને અંતિમ દિવસોમાં આ પદ્ધતિ દ્વારા ઓળખવામાં અને સ્થાપિત કરવામાં આવેલી સચ્ચાઈઓ જ એક લાખ ચુમ્માલીસ હજારની મુદ્રાંકન પ્રક્રિયા દરમિયાન લેવીના પુત્રોને શુદ્ધ કરે છે અથવા પવિત્ર કરે છે.

તે કોને જ્ઞાન શીખવશે? અને કોને સિદ્ધાંત સમજાવશે? તેમને, જેઓ દૂધથી છૂટા કરાયેલા છે, અને સ્તનથી દૂર કરાયેલા છે. કારણ કે આજ્ઞા ઉપર આજ્ઞા હોવી જોઈએ, આજ્ઞા ઉપર આજ્ઞા; પંક્તિ ઉપર પંક્તિ, પંક્તિ ઉપર પંક્તિ; અહીં થોડું, અને ત્યાં થોડું. કારણ કે તોતડાતા હોઠો દ્વારા અને બીજી ભાષામાં તે આ પ્રજાજન સાથે બોલશે. જેમને તેણે કહ્યું, “આ જ તે વિશ્રાંતિ છે, જેમાં તમે કંટાળેલાને વિશ્રામ અપાવી શકો; અને આ જ તે તાજગી છે”; છતાં તેમણે સાંભળવું ઇચ્છ્યું નહીં. પરંતુ યહોવાનો વચન તેઓને આજ્ઞા ઉપર આજ્ઞા, આજ્ઞા ઉપર આજ્ઞા; પંક્તિ ઉપર પંક્તિ, પંક્તિ ઉપર પંક્તિ; અહીં થોડું, અને ત્યાં થોડું—એ રીતે થયું, જેથી તેઓ જાય, અને પાછળ તરફ પડી જાય, અને ભંગાય, અને ફસાઈ જાય, અને પકડાઈ જાય. યશાયા 28:9-13.

યશાયાહમાં આવતું આગળનું વચન ચેરુશાલેમના લોકો પર શાસન કરનાર ઉપહાસી પુરુષોને સંબોધે છે. તે ઉપહાસી પુરુષો માટે, “વિશ્વામ અને તાજગી” (અંતિમ વરસાદ), જેને તેઓએ “સાંભળવા” અસ્વીકાર કર્યો, એ જ એવી વસ્તુ છે જે તેમને “જવા, અને પાછળ પટકાઈ જવા, અને ભાંગી પડવા, અને ફસાઈ જવા, અને પકડાઈ જવા”નું કારણ બને છે. તે પરીક્ષા તેમને બીજી જીભ દ્વારા રજૂ કરવામાં આવી હતી, કારણ કે એલિયાહ, યોહાન બાપ્તિસ્મા આપનાર અને વિલિયમ મિલર પોતાના-પોતાના ઇતિહાસકાળની ધર્મશાસ્ત્રીય શાળાઓમાં પ્રશિક્ષિત ન હતા. લાઓદીકેયન એક્ટ્રેન્ટિઝમની પરીક્ષા લેતો અંતિમ વરસાદનો સંદેશો, “પંક્તિ પર પંક્તિ”ના પ્રયોગ દ્વારા ઉત્પન્ન થતો સંદેશો છે.

જ્યારે તે સમાહના પ્રથમ સાડા ત્રણ વર્ષ—જેમાં ખ્રિસ્તે કરારને દૃઢ કર્યો—પછીના સાડા ત્રણ વર્ષ પર આચ્છાદિત કરવામાં આવે છે, ત્યારે આપણે એવું પ્રબોધક પ્રકાશ પામીએ છીએ જે તપાસક મનમાં ઊભી થઈ શકતી કોઈપણ દેખીતી અસંગતતાઓને સ્પષ્ટ કરે છે. તે સમાહ એવો સમય હતો જ્યારે કરારના દૂતને કરારને દૃઢ કરવાનો હતો, અને બાઇબલ મુજબનો કરાર લોહીથી જ દૃઢ કરવામાં આવવો જોઈએ. ખ્રિસ્તનું બાપ્તિસ્મા અને ક્રૂસવેધ તથા સ્ટેફાનનું પથ્થરમારણ—આ બધું જ લોહીને ઓળખાવે છે. બંને રેખાઓ કરારના લોહીનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, અને તે રેખાઓ કરારને દૃઢ કરી રહી છે.

જ્યારે “પંક્તિ પર પંક્તિ” પ્રમાણે એકસાથે લાવવામાં આવે છે, ત્યારે બાપ્તિસ્મા અને ક્રૂસવેધ પ્રથમ માર્ગચિહ્ન છે, અને ક્રૂસવેધ તથા સ્ટેફાનનું પથ્થરમારણ અંતિમ માર્ગચિહ્ન છે. જ્યારે તેને એક જ રેખામાં એકસાથે લાવવામાં આવે છે, ત્યારે સ્ટેફાનના મૃત્યુ સમયે ક્રોસ અને મીકાએલ ઊભા થવા, યહૂદીઓએ સુસમાચારના પોતાના અસ્વીકાર પર મુદ્રાંકિત કર્યું તેના બે સાક્ષી તરીકે આપણે જોવા પામીએ છીએ. ખ્રિસ્તનું મૃત્યુ, તેમના શિષ્ય સ્ટેફાનનું મૃત્યુ પણ છે, જે ત્યારે પાસ્ખા બને છે જ્યારે બે રેખાઓને સંયોજિત કરવામાં આવે છે. ત્રણ દિવસ પછી ખ્રિસ્ત પ્રથમફળની ભેટ તરીકે પુનરુત્થિત થાય છે.

પરંતુ હવે ખ્રિસ્ત મરેલાઓમાંથી જીવી ઊઠ્યો છે, અને નિદ્રાધીન થયેલાઓના પ્રથમફળ થયો છે. 1 કોરિન્થીઓ 15:20.

પાસ્ખા અને ત્રીજા દિવસે ઉજવાતા પ્રથમ ફળોના પર્વ વચ્ચે ખમીર વિનાના રોટલાના પર્વની શરૂઆત થાય છે. ખમીર વિનાનો રોટલો “ઉગતો” નથી, અને ખ્રિસ્ત બીજા દિવસે ઊભા થયા નહોતાં; તેઓ ત્રીજા દિવસે ઊભા થયા. “પંક્તિ પર પંક્તિ”ના પ્રયોગમાં ખ્રિસ્ત અને સ્ટેફાન બંને સાથે મૃત્યુ પામે છે, પરંતુ પ્રથમ ફળોના પુનરુત્થાનમાં એક ક્રમ હોવાથી સ્ટેફાનનું પુનરુત્થાન ખ્રિસ્ત પછી થાય છે.

પરંતુ દરેક મનુષ્ય પોતાના પોતાના ક્રમમાં: ખ્રિસ્ત પ્રથમફળ; ત્યારબાદ, તેના આગમન સમયે, જે ખ્રિસ્તના છે તેઓ. 1 Corinthians 15:22.

વસંતકાલીન પર્વોને એકબીજાથી અલગ કરી શકાય નહીં, કારણ કે તેઓ સીધા જ પરસ્પર સંબંધિત છે. આ અર્થમાં, પેન્ટેકોસ્ટ આવનારી રવિવાર કાયદાનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, જ્યારે પવિત્ર આત્માના ઢોળાવની પુનરાવર્તન થશે, અને ત્યાર પછી પ્રકાશનના અધ્યાય અઢારનો બીજો સ્વર તેઓને, જેઓ હાલમાં સુસમાચારને ઓળખતા નથી, બાબેલોનમાંથી બહાર આવવા પોકારશે. “બાબેલોન” શબ્દ “બાબેલ” શબ્દ પરથી આવેલો છે, જેનો અર્થ ગૂંચવણ થાય છે, કારણ કે બાબેલના પતનમાં જ ઈશ્વરે ભાષાઓમાં ગૂંચવણ પેદા કરી હતી, અને પેન્ટેકોસ્ટ પર જ ઈશ્વર વિશ્વ સુધી સુસમાચાર પહોંચાડવા માટે ભાષાઓની ગૂંચવણને ઉલટાવે છે. તેથી પેન્ટેકોસ્ટ અને રવિવાર કાયદો પરસ્પર સુસંગત ઠરે છે.

પેન્ટેકોસ્ટ સમયે શિષ્યોને ભાષાઓની ભેટ આપવામાં આવી હતી, પરંતુ તે સમયે તેમનો સંદેશ હજી યહૂદીઓ સુધી જ મર્યાદિત હતો. જ્યારે આ બંને રેખાઓને એકત્ર લાવવામાં આવે છે, ત્યારે પેન્ટેકોસ્ટ ઈ.સ. 34માં આવે છે, જ્યારે સ્ટેફાનને પથ્થર મારીને મારી નાખવામાં આવ્યો હતો અને ત્યારબાદ સુસમાચાર તેઓ સુધી લઈ જવાયો જેઓ હાલમાં સુસમાચારને જાણતા નથી.

૨ તીફન તેઓનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે જેઓ “તેમના આગમન સમયે” પુનરુત્થાન પામે છે, પરંતુ જેઓ તેમની સાથે મર્યા છે. પ્રથમફળનું અર્પણ ત્રીજા દિવસે ખ્રિસ્તના પુનરુત્થાનને ચિહ્નિત કરે છે, અને તે સપ્તાહના પર્વની શરૂઆતને પણ ચિહ્નિત કરે છે, જે પેન્ટેકોસ્ટનું પર્વ પણ છે, અને જે સિનાઈ પર દસ આજ્ઞાઓ આપવામાં આવી હતી તેની ૨ મૃતિ ઉજવે છે.

22 ઓક્ટોબર, 1844, ફ્રેસ સાથે સુસંગત છે, કારણ કે અન્ય પુરાવાઓ ઉપરાંત સિસ્ટર વ્હાઇટ ફ્રેસ પછી શિષ્યોને થયેલી નિરાશાને 22 ઓક્ટોબર, 1844 પછી આવેલી નિરાશા સાથે સુસંગત ઠરાવે છે. ફ્રેસ અને 22 ઓક્ટોબર, 1844—બંને જલ્દી આવનાર રવિવાર કાયદાનું પૂર્વચિહ્નરૂપ છે. પેન્ટેકોસ્ટ પણ જલ્દી આવનાર રવિવાર કાયદાનું પ્રતીકરૂપ છે, પરંતુ પેન્ટેકોસ્ટ ફ્રેસ પછી બાવન દિવસોએ આવ્યું હતું. ફ્રેસ, જે પાસ્ખા દ્વારા પ્રતીકરૂપ દર્શાવાયું હતું, તે ઉત્સવોની એવી શ્રેણીનો આરંભ કરે છે, જે મૃત્યુદૂતએ ઇજિપ્તને પસાર કરી ગયેલી રાત્રિથી લઈને કાયદો આપવામાં આવ્યો ત્યાં સુધી પ્રાચીન ઇઝરાયેલના પ્રાચીન માર્ગોની સ્મૃતિ ઉજવે છે. યદ્યપિ આ ઉત્સવોની પોતાની આગવી વિશિષ્ટતાઓ છે, તેમ છતાં તેઓ એકબીજા સાથે અવિભાજ્ય રીતે જોડાયેલા છે. તેથી પાસ્ખાથી પેન્ટેકોસ્ટ સુધીના પૂર્ણ બાવન દિવસોને એક જ એકમાત્ર માર્ગચિહ્ન તરીકે લાગુ કરવું યોગ્ય છે.

આ કારણસર, કોસ, સ્ટીફનનું મૃત્યુ, અને પેન્ટેકોસ્ટ—આ બધું મળીને જલ્દી આવનારા રવિવારના કાયદાનું પૂર્વચિહ્ન આપે છે, જ્યારે આધુનિક બાબેલોન પર પ્રગતિશીલ કાર્યકારી ન્યાયપ્રક્રિયા શરૂ થાય છે, અને પ્રકાશનના અઢારમા અધ્યાયનો બીજો સ્વર ઈશ્વરના બીજા ઝુંડને બાબેલોનમાંથી બહાર આવવા બોલાવવાનું શરૂ કરે છે. એ જ માર્ગચિહ્ને યરુશાલેમ પર કાર્યકારી ન્યાયપ્રક્રિયા આવી પહોંચી હતી, જોકે ઈશ્વરે પોતાની કરુણામાં કોસ પછી મંદિર અને શહેરના વાસ્તવિક વિનાશને લગભગ ચાલીસ વર્ષ મુલતવી રાખીને ઇ.સ. 70 સુધી વિલંબિત કર્યો હતો. પ્રાચીન યરુશાલેમનો વિનાશ તે પ્રગતિશીલ કાર્યકારી ન્યાયપ્રક્રિયાની શરૂઆતનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, જે સંયુક્ત રાજ્ય અમેરિકામાં ત્યારે શરૂ થાય છે જ્યારે “રાષ્ટ્રીય ધર્મત્યાગ પછી રાષ્ટ્રીય વિનાશ આવે છે.”

સત્ય બે સાક્ષીઓની સાક્ષી ઉપર સ્થાપિત થાય છે, અને ખ્રિસ્તે જે કરારની પુષ્ટિ કરી તે સાડા ત્રણ વર્ષોની બે રેખાઓમાં અમે એક મૃત્યુ અને પુનરુત્થાનના બે સાક્ષીઓને શોધીએ છીએ, જે તે ઇતિહાસ સાથે સંકળાયેલા છે જે ટૂંક સમયમાં આવનારા રવિવારના કાયદાને ઓળખાવે છે. પ્રકાશન અધ્યાય અગિયારમાં તે રવિવારનો કાયદો “મહાન ભૂકંપની ઘડી” તરીકે ઓળખાવવામાં આવ્યો છે. તે “ઘડી” સીધી રીતે તે બે સાક્ષીઓ સાથે જોડાયેલી છે જેમણે સાડા ત્રણ વર્ષની સાક્ષી આપી. તેમની સાક્ષી તેમના મૃત્યુ અને પુનરુત્થાન સાથે સમાપ્ત થાય છે.

તેમની સાડા ત્રણ વર્ષની સાક્ષી, અને તે પછી તેમનું મરણ તથા પુનરુત્થાન, ઈસુ અને સ્ટેફન બન્નેના મરણ અને પુનરુત્થાન દ્વારા પ્રતિનિધિત્વ પામ્યું છે; કેમ કે “line upon line,” સ્ટેફનને ખ્રિસ્ત સાથે પુનરુત્થિત થયેલા રૂપે દર્શાવવામાં આવ્યો છે. પ્રથમફળોના પર્વમાં બે મુખ્ય અર્પણો રજૂ કરવામાં આવ્યા હતા.

એક નિર્દોષ મેહંદાનું બલિદાન હતું, અને બીજું જવનું અર્પણ હતું. જવ આવનાર પાકનું પ્રતિનિધિત્વ કરતું હતું, અને મેહંદું ખ્રિસ્તનું પ્રતિનિધિત્વ કરતું હતું. ખ્રિસ્ત ત્રીજા દિવસે પુનરુત્થિત થયા, અને સ્ટેફન તેમના પાછળ આવનારાઓનું પ્રતિનિધિત્વ કરતો હતો, અને જવ તે આવનારા પાકનું પ્રતિનિધિત્વ કરતું હતું. પ્રકાશન અગિયારમાંના બે સાક્ષીઓએ સાડા ત્રણ વર્ષ સુધી સાક્ષી આપી, જેના પછી તેઓને મારવામાં આવ્યા અને ત્યારબાદ સાડા ત્રણ દિવસ પછી તેઓ પુનરુત્થિત થયા. એ બે સાક્ષીઓનો પૂર્વછાયો ખ્રિસ્ત દ્વારા દર્શાવવામાં આવ્યો હતો, જે પ્રથમ ફળ હતાં; કારણ કે તેઓ એક લાખ યુમ્માલીસ હજારનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, જે પણ પ્રથમ ફળ છે.

અને મેં જોયું, અને જુઓ, એક મેણું સિયોન પર્વત પર ઊભું હતું, અને તેની સાથે એક લાખ ચુંમાળીસ હજાર હતા, જેઓનાં કપાળ ઉપર તેના પિતાનું નામ લખેલું હતું. અને મેં ૨ વર્ગમાંથી એક અવાજ

સાંભળ યો, જે ઘણા જળોના અવાજ જેવો અને મોટા ગર્જનાના અવાજ જેવો હતો; અને મેં વીણાવાદકો પોતાની વીણાઓ વગાડતા હોય એવો અવાજ સાંભળ યો. અને તેઓ સિંહાસન સમક્ષ , ચાર પ્રાણીઓ સમક્ષ અને વડીલો સમક્ષ જાણે નવું ગીત ગાતા હતા; અને તે ગીત કોઈ મનુષ્ય શીખી શક્ય નહિ, સિવાય તે એક લાખ યુમાળીસ હજારના, જેઓ પૃથ્વીમાંથી ઉદ્ધાર પામેલા હતા. આ તેઓ છે જેઓ સ્ત્રીઓથી અપવિત્ર થયા નહોતા; કારણ કે તેઓ કુમારો છે. આ તેઓ છે જેઓ મેણું જ્યારે જાણે ત્યાં તેની પાછળ ચાલે છે. આ મનુષ્યોમાંથી ઉદ્ધાર પામેલા છે, દેવને અને મેણાંને અર્પિત પ્રથમફળ તરીકે. અને તેમના મોંમાં કોઈ કપટ જોવા મળ્યું નહિ; કારણ કે તેઓ દેવના સિંહાસન સમક્ષ નિર્દોષ છે. પ્રકાશિત વાક્ય 14:1-5.

પ્રથમ ફળોના પર્વ પરનું જોનું અર્પણ જે પાક પછી આવવાનો હતો તેનું પ્રતિનિધિત્વ કરતું હતું, અને ઈ.સ. 34માં સ્ટેફન, ઈ.સ. 31માં ખ્રિસ્તના મરણને અનુસર્યો, જોકે "line upon line," તેઓ એ જ waymark પર મૃત્યુ પામ્યા. પ્રથમ ફળોના અર્પણોના સંબંધમાં, ખ્રિસ્ત વધ કરવામાં આવેલું મેષશાવક હતા અને સ્ટેફન જો હતો. પૌલ અનુસાર "Christ" એ "the first fruits of them that slept" છે, અને પછી "afterward they that are Christ's at his coming." એક લાખ યુમાળીસ હજાર પ્રથમ ફળો છે, અને તેઓ એ છે "which follow the Lamb whithersoever he goeth."

પ્રકટીકરણ અધ્યાય અગિયારના "મહાન ભૂકંપ"ની "ઘડી"માં, તે બે સાક્ષીઓ, જેઓ સાડા ત્રણ વર્ષ સુધી ભવિષ્યવાણી કરતાં રહ્યાં, અને પછી વધ કરવામાં આવ્યા તથા સાડા ત્રણ દિવસ સુધી રસ્તાઓમાં પડ્યા રહ્યાં, તેઓ પુનરુત્થિત થાય છે. તેઓ એ જ છે જેઓનું પ્રતિનિધિત્વ સ્તીફન દ્વારા થાય છે, જે ભવિષ્યવાણીરૂપે ઈસુ સાથે, પણ ઈસુ પછી પણ, પુનરુત્થિત થયો હતો. તેથી, અગાધ ખાડામાંથી ઉપર ચઢેલા પશુ દ્વારા તેમની હત્યા થયા પછી "સાડા ત્રણ દિવસ"એ તેઓ પુનરુત્થિત થાય છે. જે જ "ઘડી"માં તેઓ પુનરુત્થિત થાય છે, તે જ ઘડીમાં તેઓ ધ્વજરૂપે સ્વર્ગે આરોહણ કરે છે. તેમના પુનરુત્થાન અને આરોહણની પ્રક્રિયા દેવના ભવિષ્યવાણીય વચનમાં સાવધાનીપૂર્વક દર્શાવવામાં આવી છે, અને તેમાં આ પણ સમાવેશ થાય છે કે સ્તીફનના યથાર્થ મરણ દ્વારા તેઓનું પૂર્વરૂપ દર્શાવવામાં આવ્યું હતું; આ રીતે તે એક આધ્યાત્મિક મરણનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, જે ત્રીજા દૂતની લાઓદિકેયાની યળવળમાંથી ત્રીજા દૂતની ફિલાદેલ્ફિયાની યળવળમાં રૂપાંતરિત થતાં સમયે આ બે સાક્ષીઓ પર સિદ્ધ થાય છે.

આ અભ્યાસને આપણે આગામી લેખમાં આગળ ચાલુ રાખીશું.

"એક વાત નિશ્ચિત છે: જે સેવન્ટ-ડે એડવેન્ટિસ્ટો શૈતાનના ધ્વજ હેઠળ પોતાનું સ્થાન લે છે, તેઓ સૌપ્રથમ દેવના આત્માની Testimonies માં સમાયેલ ચેતવણીઓ અને ઠપકાઓ પરનો પોતાનો વિશ્વાસ ત્યજી દેશે.

"વધારે સમર્પણ અને વધુ પવિત્ર સેવાના માટેનો આહ્વાન કરવામાં આવી રહ્યો છે, અને કરવામાં આવતો રહેશે. કેટલાક, જે હાલમાં શૈતાનના સૂચનોને અવાજ આપી રહ્યા છે, તેઓ પોતાના હોશમાં આવશે. એવા કેટલાક છે, જે વિશ્વાસપાત્ર મહત્વના પદો પર છે, પરંતુ આ સમય માટેના સત્યને સમજતા નથી. તેમને આ સંદેશ આપવો જ જોઈએ. જો તેઓ તેને સ્વીકારશે, તો ખ્રિસ્ત તેમને સ્વીકારશે, અને તેમને પોતાની સાથે સહકારીઓ તરીકે કાર્ય કરતા બનાવશે. પરંતુ જો તેઓ આ સંદેશ સાંભળવા ઇનકાર કરશે, તો તેઓ અંધકારના રાજકુમારના કાળા ધ્વજ નીચે પોતાનો પક્ષ લેશે."

"મને એવું કહેવા માટે સૂચના આપવામાં આવી છે કે આ સમય માટેનું અમૂલ્ય સત્ત્વ માનવીય મનોમાં વધુ ને વધુ સ્પષ્ટ રીતે ખુલતું જાય છે. એક વિશેષ અર્થમાં પુરુષો અને સ્ત્રીઓએ ખ્રિસ્ત તનું માંસ ખાવું અને તેનું રક્ત પીવું છે. સમજણનો વિકાસ થશે, કારણ કે સત્ત્વ સતત વિસ્તરણ પામવા સમર્થ છે. સત્ત્વના દૈવી પ્રારંભકર્તા તેઓ સાથે વધુ ને વધુ ઘનિષ્ઠ સહવાસમાં આવશે, જેઓ તેને જાણવા માટે આગળ વધતા રહે છે. જેમ દેવના લોકો તેના વચનને સ્વર્ગની રોટલી તરીકે ગ્રહણ કરશે, તેમ તેઓ જાણશે કે તેનું પ્રગટ થવું પ્રભાતની જેમ નિશ્ચિત રીતે તૈયાર છે. તેઓ આત્મિક શક્તિ પ્રાપ્ત કરશે, જેમ

શરીર ભોજન લેવાથી શારીરિક શક્તિ પ્રાપ્ત કરે છે.”

“મિત્રી બંધનમાંથી છઝરાયલની સંતાનોને બહાર કાઢીને, અને અરણ્યમાંથી પસાર કરાવતા તેમને કાનાનમાં દોરી જવાની પ્રભુની યોજનાને આપણે અર્ધપણે પણ સમજતા નથી.

“જેમ જેમ અમે સુસમાચારમાંથી ઝળહળતા દેવી કિરણોને એકત્ર કરીએ છીએ, તેમ તેમ યહૂદી વ્યવસ્થાનું વધુ સ્પષ્ટ અવલોકન અને તેની મહત્વપૂર્ણ સત્યતાઓ પ્રત્યે વધુ ઊંડી કદર પ્રાપ્ત કરીશું. સત્યનો અમારો અભ્યાસ હજી અધૂરો છે. અમે પ્રકાશના માત્ર થોડા જ કિરણોને એકત્ર કર્યા છે. જે લોકો દૈનિક રીતે વચનના વિદ્યાર્થીઓ નથી, તેઓ યહૂદી વ્યવસ્થાના પ્રશ્નોનું નિરાકરણ કરી શકશે નહીં. તેઓ મંદિર-સેવામાં શીખવાયેલા સત્યોને સમજી શકશે નહીં. ઈશ્વરની તેની મહાન યોજનાની વિષેની સાંસારિક સમજણ દ્વારા તેનું કાર્ય અવરોધાય છે. ભવિષ્યનું જીવન તે કાયદાઓનો અર્થ પ્રગટ કરશે, જે ખ્રિસ્તે, મેઘસ્તંભમાં આવૃત રહીને, પોતાની પ્રજાને આપ્યા હતા.” Spalding and Magan, 305, 306.